

— Като се простихъ, завърнахъ се и послѣ не ходихъ въ Русеня.

— Значи, когато ви амнистираха, вий зимахте отпускъ, и дойдохте въ България?

— Слѣдъ като доде амнистията, тогава се завърнахъ.

— Съ Константинъ Попова не ходихте ли да испитвате тритѣ револвери?

— Такова нѣщо не помня, може да съмъ ходилъ.

К. Поповъ: Ходихме.

Г. Василевъ: Може.

Прокурора: Значи влизали сте въ заговора?

Г. Василевъ: Заговоръ се не разбира, ако човѣкъ отиде на чай, на гости.

Тѣ може да сж мислили, че ще участвувамъ, но да видимъ, какво мисля азъ. Азъ съмъ самостоятеленъ човѣкъ. Много още работи има до като тръгна.

— Но до като тръгнете, истина имало много още работа. Въ заговора се дало клѣтва, избрали се нѣколко условия, въ случай че не се състои заговора, всичкия планъ е нарѣденъ, съгласили сте се върху всичко. Това е вече една отбрана работа, която юридически се казва „заговоръ“, „комплотъ“.

Ако сега Миларовъ ви казва, че вий сте участвували въ всичко, то той разбира, че вий сте съучастници въ всички дѣйствия, които отъ себе си образуватъ комплотъ.

— Вий така разбирате, но азъ не съмъ участвувалъ въ нищо. Тѣ може да сж мислили, че съмъ съ тѣхъ, но азъ се отказахъ.

— Значи, Вий дадохте клѣтва, но се отказахте?

— Азъ не съмъ давалъ клѣтва, нито пъкъ съмъ се обѣщавалъ да давамъ. Какъвъ е той, свѣщенникъ ли е? Това е негово казване.

— Револверъ не вземахте ли въ Одесса, когато се раздали?

— Револверъ азъ не съмъ получавалъ; азъ си имамъ свой собственъ. Тѣ сега може да искатъ да ме винятъ, та за това казватъ така. Азъ си имамъ и пашка и револверъ.

Чл. Майоръ Фичевъ: Съобщавано ли е вамъ, че ще бждете назначенъ за касиеръ на заговорницитѣ, и бѣха ли ви дадени хиляда рубли?

Подсѣд. Г. Василевъ: Това азъ пръвъ пътъ четохъ въ обвинителния актъ. Касиеръ безъ пари, Азъ, ако бѣхъ касиеръ,